EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 10.6.2011
KOM(2011) 342 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o vyhodnocení pokroku ve vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02,
o kterém Komisi a Radu informovala Itálie

(podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES)

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o vyhodnocení pokroku ve vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02, o kterém Komisi a Radu informovala Itálie

(podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES)

Tuto hodnotící zprávu vypracovala Komise podle článku 3 rozhodnutí Rady č. 2003/530/ES ze dne 16. července 2003 o slučitelnosti podpory, kterou má Italská republika v úmyslu poskytnout svým producentům mléka, se společným trhem.

Podpora spočívá v platbách částek splatných producenty mléka v podobě doplňkové dávky za mléko za období 1995/96 až 2001/02, které provádí Italská republika ve prospěch Unie, a uvedeným producentům tak umožňuje, aby svůj dluh spláceli formou odložené bezúročné platby po dobu několika let. Podle článku 1 uvedeného rozhodnutí je taková podpora výjimečně považována za slučitelnou se společným trhem pod podmínkou, že:

– producenti splácí částky v plné výši formou rovnoměrných ročních splátek a

– doba splácení nepřesahuje 14 let, počínaje 1. lednem 2004.

Podle článku 2 rozhodnutí se podpora uděluje pod podmínkou, že Itálie vykáže celkovou výši doplňkové dávky za dotčená období EZOZF a odečte zůstatkový dluh v podobě tří rovnoměrných ročních splátek od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, listopad 2004 a listopad 2005.

Itálie řádně oznámila celkovou výši doplňkové dávky za dotčená období dopisem ze dne 26. srpna 2003.

Zbývající dluh byl řádně odečten od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, 2004 a 2005.

Podle článku 3 rozhodnutí podávají příslušné italské orgány Radě a Komisi každoročně zprávu o pokroku, kterého dosáhly při vymáhání částky splatné producenty v podobě doplňkové dávky za období 1995/96 až 2001/02.

Dopisem agentury AGEA ze dne 15. listopadu 2010 předložily italské orgány Komisi podle uvedeného ustanovení šestou zprávu týkající se splátky za rok 2009.

Platba dávky formou splátek

Z přibližného počtu 23 200 producentů momentálně dlužících dávku za sedm období, na která se vztahuje rozhodnutí Rady, kteří však obdrželi od vnitrostátních soudů příkaz o pozastavení plateb až do doby, než budou vynesena konečná rozhodnutí, se 15 384 rozhodlo dávku splácet formou splátek. Skutečnost, že si zvolili možnost splácet formou splátek, znamenala ukončení všech probíhajících soudních sporů. Neprovedení jakékoliv roční splátky bude mít dále za následek vyloučení z režimu s tím, že producentům bude následně zabavena celková splatná částka včetně vzniklého úroku.

Všech 15 384 zúčastněných producentů dlužilo v roce 2004 před zaplacením první splátky celkem přibližně 345 milionů EUR, což představuje zhruba čtvrtinu celkové výše dlužné dávky ze strany producentů. Z toho tudíž vyplývá, že na režim se rozhodl přistoupit vyšší počet producentů, na něž připadá nižší jednotlivé překročení dodávek. Na druhé straně producenti s výraznějším jednotlivým překročením dodávek (asi 8 000 producentů, kteří na dávce splatné za sedmileté období dluží přibližně 1 miliardu EUR) raději zvolili možnost na režim splátek nepřistoupit. Je však třeba zdůraznit, že italské orgány během roku 2009 obdržely kolem 58 nových žádostí o platby ve splátkách, což odpovídá zhruba částce 1,7 milionu EUR.

Šestá splátka byla splatná 11 502 producenty před 31. prosincem 2009, a to v celkové výši 24 501 645,02 milionu EUR. Ověřování italskými orgány ukázalo, že 11 354 producentů během roku 2009 řádně splatilo částky v celkové výši 23 580 227,82 milionu EUR. Znamená to tedy, že v rámci šesté splátky splatilo celkem 99 % producentů včas 96,2 % dávek. Včasná platba první, druhé, třetí, čtvrté a páté splátky byla dříve zaznamenána po řadě u 99,6 %, 97,9 %, 99,5 % a 99,7 % a 96,4 % splatných částek. Celková dlužná dávka vybraná v prvních pěti splátkách činí tedy přibližně 151 milionů EUR (tj. asi 98 % celkové dlužné částky).

Ačkoliv uvedené číselné údaje naznačují, že zúčastnění producenti mají zájem na tom, aby splnili své závazky, Komise se domnívá, že návazné sledování případů, ve kterých nebyla platba zaznamenána ve stanovené lhůtě, je prvořadým ukazatelem míry odhodlání orgánů zajistit správné dodržování podmínek režimu a v konečném důsledku výběr splatné dávky v plné výši.

V případě šesté splátky nebyly platby zaznamenány u zbylých 148 producentů ve výši 921 417,20 EUR.

V pátém splátkovém období splátku nezaplatilo 166 producentů, což na konci roku 2008 odpovídalo částce 908 072,62 EUR. Podle informací získaných od italských orgánů byly za účelem vymáhání celé dlužné částky, včetně úroků, mimo režim plateb formou splátek všechny tyto případy oznámeny centrálními orgány příslušným orgánům regionálním.

Později se ukázalo, že ze 166 producentů, u nichž se mělo za to, že nezaplatili, skutečně nezaplatilo pouze 54 producentů. Pro tyto producenty byla zrušena možnost platit ve splátkách a bylo zahájeno vymáhání pohledávek.

Dávka splatná za období 1995/96 až 2001/02, která není začleněna do režimu plateb formou splátek

Již bylo poukázáno na to, že příjem z režimu plateb formou splátek je z hlediska výše dávky, jež je do režimu začleněna, poměrně nízký. Přibližně tři čtvrtiny z celkové dlužné částky nezaplacených dávek pro dané období nebylo začleněno do režimu splátek. Dávka, na kterou se nevztahuje režim roku 2003 odpovídá 767 milionům EUR a přibližně 91 % této částky, tj. zhruba 701 milionů EUR, je v současnosti předmětem sporu u italských soudů.

Ve svých předchozích hodnotících zprávách předložených Radě Komise vyjádřila názor, že výroční zprávy předkládané Itálií by se měly konkrétně zabývat soudními spory, jež se vztahují na sedm dotčených období, a že by měly poskytnout podrobné údaje potvrzující, že producenti, kteří v soudním sporu neuspěli, platbu uhradili. Bez těchto údajů Komise nemůže v souvislosti s vymáháním té části dávek, která nebyla začleněna do režimu plateb formou splátek, správně sledovat pokrok.

Na rozdíl od zprávy Itálie o čtvrté splátce neobsahují zprávy o páté a současné šesté splátce žádné informace o těchto soudních řízeních.

Nicméně některé doplňující informace získané od italských orgánů v reakci na žádost Komise naznačují, že italské správní orgány uspěly v případech, jež lze vyčíslit zhruba na 13 milionů EUR. Skutečný výběr těchto částek odpovídá částce ve výši 6,8 milionu EUR. Z informací získaných v květnu 2010 rovněž vyplývá, že předmětem sporu u italských soudů zůstává stále částka dosahující výše kolem 580 milionů EUR. V dubnu 2009 Itálie přijala zákon, který stanoví systém vyplácení dlužných dávek s úrokovou sazbou, která se rovná referenční sazbě pro Unii zvýšené o několik procentních bodů. V červenci 2010 byl přijat převod dlužných plateb podle tohoto zákona. Předpokládalo se poskytnutí tohoto převodu v rámci režimu de minimis.

Komise s velkým politováním konstatuje, že pokrok při výběru té části dávky, která není začleněna do režimu plateb formou splátek, je pomalý a že míra informací poskytovaných italskými orgány není dostatečná. Pomalý pokrok souvisí jednak s délkou soudních řízení, jednak s délkou vymáhání částek v případech, kdy soudní spor skončil (zpráva Itálie o šesté splátce neobsahuje žádné informace o vymáhání, ale předchozí údaje předložené na žádost Komise potvrzují, že do roku 2010 bylo po vyhraných soudních řízeních vybráno asi jen 6,8 milionu EUR). Kromě toho údaje představující výběr dávek, které ve skutečnosti nikdy nebyly popřeny, a jsou tedy okamžitě vymahatelné, ukazují na nedostatky ve skutečném procesu výběru (z dávky ve výši 66 milionů EUR, která nikdy nebyla popřena, nebylo dosud vybráno přibližně 18 milionů EUR).

Komise nadále pečlivě sleduje proces vymáhání částek v Itálii, a to zejména vymáhání dávek, na které se nevztahuje režim plateb formou splátek. Útvary Komise několikrát informovaly italské orgány o svých zjištěních (včetně negativních komentářů) a vyžádaly si podrobné informace o různých hlediscích týkajících se vrácení dávky za mléko.

Závěr

Komise se domnívá, že pokrok, jehož dosáhly italské orgány při vymáhání částek splatných producenty, kteří se rozhodli přistoupit na režim splátek za období 1995/96 až 2001/02 schválený v roce 2003 Radou, je důkazem odpovídající správy režimu. Komise však s politováním konstatuje, že jelikož nemá k dispozici žádné informace o částkách skutečně vybraných od těch producentů, kteří splátky neuhradili, a byli tak vyloučeni z další účasti na režimu, není schopna vyhodnotit vynaloženou pečlivost ani pokrok dosažený při vybírání odpovídajících dávek. Komise je toho názoru, že je naprosto nezbytné, aby budoucí zprávy od italských orgánů obsahovaly o tomto výběru dostatečně podrobné informace.

Pokud jde o výši dávek, které nebyly začleněny do režimu plateb formou splátek a o něž probíhá soudní spor u italských soudů, Komise již vyjádřila ve své hodnotící zprávě předložené Radě v roce 2010 svoji nespokojenost s nesmírně pomalým pokrokem při vymáhání dávek v souvislosti s mléčnými kvótami a je toho názoru, že vymáhání dávek tímto způsobem je třeba podstatně zlepšit. Údaje však ukazují, že žádný významný nový pokrok nebyl učiněn a účinnosti práva EU vzhledem k tak velkému množství po tak dlouhou dobu nezaplacených dávek nebylo v tomto případě zdaleka dosaženo.

Komise očekává, že vývoj soudních sporů projednávaných za období 1995/96 až 2001/02 a výkon konečných rozsudků potvrzujících splatné dávky bude zdokumentován v budoucích výročních zprávách.